

PYTLOWY (2) *ai*

o jasne.

sg m N pytłowy (1). ◊ *n N* pytłow(e) (1). ◊ [G pytłow(e)go. ◊ A pytłow(e).]

Sł stp brak, Cn s.v. pytelnik, Linde XVIII w. s.v. pytel; poza tym w objaśnieniu s.v. pytelnik.

Przymiotnik od „pytel” ‘sito do przesiewania mąki’ (2) :

a. [W funkcji rzeczownika: »pytłowe« = opłata dla młynarza za pytłowanie mąki: *LustrKrac* I 11; pytłowe, którego nam nie powiedziano, uczyni do roku zł 50 *LustrRaw* 8, 155; pytłowego od pierkarczów fl. 7/29 *LustrRus* II 159; *LustrSand* 294.]

a. *Służący do przesiewania mąki (1) :* Incerniculum, Rzeźzoto/ syto/ álbo pytłowy fák. *Mącz* 49b.

[Wyrażenie: »młyn pytłowy«: Młyn trzeci pytłowy [...], do którego przybudowany dwie kole, na których mąkę pytlują *LustrPom* 168.]

b. *Służący do mąki (1) :* Farinarium, Mączna skrziniá/ Koryto pitłowe *Mącz* 118a.

Cf [PYTELNE]

KW